

Școala Gimnazială Așchileu-Alte
Jud. Cluj

INIMI DESCHISE SPRE SUFLET DE COPIL

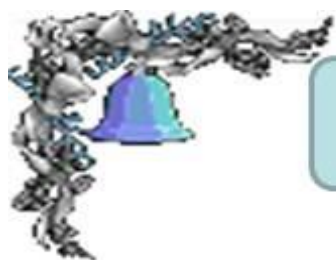
SLOGANUL ȘCOLII NOASTRE
„Nu există copii fără vocație, doar
vocații nedescoperite și necultivate.”

Nr. 3

Anul școlar 2012- 2013

ISSN 2285-7869

Colectiv redacțional

Coordonator al revistei
Prof. Daniela Marcu

Tehnoredactare computerizată
Prof. Daniela Marcu

Articole, poezii:

Director – Paula Stecoza
Înv. Rodica Felecan
Prof. Daniela Marcu
Prof. Adina Kerekeş
Prof. Corneliu Șerban

Elevi:

Andrada Matei clasa a III-a
Lorena Matei, clasa a V-a
Emanuel Uifălean, clasa a V-a
Andreea Porumb, clasa a VI-a
Florina Tămășiu, clasa a VI-a
Ioana Tămaș, clasa a VII-a
Teodora Așchilean, clasa a VII-a

Editura „Sfântul Ierarh Nicolae” Brăila
<http://revistascolara.ro>

O zi dintr-o viață, un început...

Iată-ne la cel de-al treilea număr al revistei noastre,
parcă ieri am editat primul număr și uite cum a trecut timpul,
parcă a zburat percum frunzele copacilor de toamnă
care au lăsat loc

fulgilor de nea pentru a ne vesti că a sosit iarna .
Mă bucur pentru noul număr al revistei noastre și sper ca și de
acum încolo să fim o familie.

Așa, zi după zi, viața noastră va decurge în armonie, iar în
cămara sufletului nostru vom avea un loc special, unde vom
acumula amintirile trecutului, și al muncii noastre depuse în
echipă pentru ca împreună să descoperim cunoștințe,
împreună să facem concursuri, împreună să ne bucurăm de tot
ce este mai frumos pe această lume.

Sărbători fericite alături de cei dragi vouă și să ne revedem cu
bine la anul și
LA MULȚI ANI!

Director
Paula STECOZA

Viața dascălilor

Viața noastră a dascălilor este unică, prin aceea că noi modelăm sufletele, nu-i ușor dar este o meserie nobilă.
Zi de zi încercăm să-i facem pe elevii noștri să ne asculte, să învețe, să reacționeze cum vrem noi, dar de multe ori uităm ce vor ei.
Da, uităm ce-i face fericiți, ce-i doare mai mult, ce le place, ce ar vrea să facă, uităm să-i cunoaștem cu adevărat.
Dacă ne-am apleca asupra lor cu dragoste și înțelegere ei ar descătușa energii nebănuite.

Ei sunt vulnerabili, iar inimile lor sensibile au nevoie de asigurări de iubire din partea noastră.

Acolo unde este un eșec este și o explicație.

Trebuie să avem răbdare și bunăvoință să o descoperim, înainte de a da verdicte sau a acuza.

Universul lor este altul decât al nostru, granița dintre bine și rău dispare și noi trebuie să o marcăm de multe ori.
Deci, dincolo de chipul uneori speriat, alteori vesel, în fiecare copil există un suflet. Aceasta este esența, acolo trebuie să ajungem.
Uneori grijile, stresul, problemele noastre nu ne lasă să le vedem sufletul,

motiv pentru care ar fi bine să ne gândim o clipă ce am fi fără ei.
Să-i scoatem ipotetic din viața noastră.

Fără zâmbetul lor, fără privirea lor cercetătoare, fără dăruirea lor, ce-am fi ? Dascăli fără elevi !?

Deci, dacă Dumnezeu a îngăduit ca ei să ne lumineze viața, suntem datori ca și noi să aducem lumina, chiar în întunericul de nepătruns uneori.
E nevoie de iubire necondiționată, de implicare, de renunțare la prejudecăți.

Prof. Daniela MARCU

Povestea Bradului de Craciun

Cândva, toți copacii își păstrau frunzele verzi în tot timpul anului.

În preajma Crăciunului, o mică pasăre nu a mai putut să plece în țările calde pentru că avea o aripă ruptă. Cum să reziste vitregiei iernii? Tremurând de frig, s-a adăpostit în frunzișul unui mare stejar. Acesta a refuzat să o primească, gonind-o:

- Pleacă de aici ! Îmi vei mânca toate ghindele !

Biata pasăre a părăsit copacul și s-a refugiat între ramurile unui ulm stufos .

- Nu poți rămâne aici ! Îmi vei rupe frunzele! spuse el.

Speriată, micuța pasăre s-a ascuns atunci într-un tufiș care, însă, o alungă fără zăbavă :

- Nu te vreau aici ! Îmi vei murdări crengile !

Respinsă de toți copacii , pasărea s-a culcat în zăpadă așteptând înspăimântată să moară de frig.

Deodată , zări un brad care îi făcea semne să vină la el. Cu aripile îngreunate de frig, s-a târât până la el .

- Aici, între ramurile mele, nu trebuie să te temi de nimic! Voi avea grijă de tine! o asigură plin de prietenie bătrânul brad .

În seara de Crăciun , un vânt groaznic suflă peste pădure . Toți copacii și-au pierdut frunzele sub puterea sa . Bradul și-a înfășurat crengile în jurul micuței păsări bolnave pentru a o adăposti. Își dorea atât de mult ca pasărea să nu moară, încât nu mai simtea nici frigul, nici viscolul. Frunzele lui, în lupta cu gerul deveneau din ce în ce mai țepoase, dar nu se dădeau bătute.

Pentru bunătatea și curajul său Dumnezeu a hotărât ca bradul să-și păstreze mereu frunza verde. Oamenii îl cinstesc și îl aduc de Crăciun în casele lor ca semn al bogăției, bunătații și bucuriei.

Povestea omului de zăpadă

Aceasta este o poveste veche, veche, de pe vremea primului om de zăpadă. Într-o iarnă friguroasă, cu mult omăt, un copil se juca singur în curtea din spatele casei, în zăpadă. Nu avea prea multe jucării, dar avea multă zăpadă, așa că nu se plângea. A început să facă bulgări: unu, doi, trei, mai mari, mai mici, apoi i-a așezat unul peste altul, ca la un turn. S-a gândit apoi să-și decoreze turnul, dar tot ce a găsit prin curte au fost câțiva cărbuni, un morcov înghețat rămas rătăcit prin grădină din toamnă, o căciulă veche și un ciot de mătură de prin magazie. Pe înserat, copilul a intrat în casă, lăsând turnul de zăpadă singur, în grădina înghețată. Zâna Iarnă, care colinda lumea în sania ei trasă de cerbi albi, a zărit turnulețul care semăna foarte bine cu un om și în glumă s-a gândit să-i dea viață pentru o noapte. Și așa a apărut primul om de zăpadă din lume.

Când s-a așternut liniștea, din pădurea din apropiere au început să sosească musafiri de noapte. Două căprioare înfometate s-au apucat să scormonească zăpada în căutare de frunze de varză sau știuleți de porumb uitați prin grădina de gospodari.

Iarna, hrana este greu de găsit.

Omul de zăpadă le-a văzut și s-a gândit să le ofere nasul său portocaliu.

- Eu nu am nevoie de el, iar pentru voi poate fi o cină gustoasă!

Căprioarele au primit bucuroase darul omului de zăpadă.

Mai târziu, câteva păsărele s-au așezat pe capul omului de nea. Ar fi avut nevoie de câteva firele de lână ca să-și câptușească cuiburile reci.

- Cu mare drag! le-a răspuns el și s-a grăbit să împartă toată lâna din căciula cea veche cu păsările cerului.

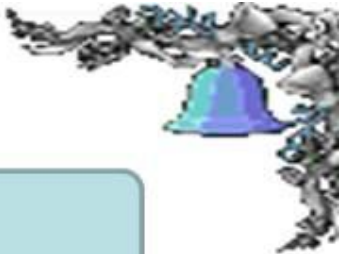
Cât a fost noaptea de lungă, omul de nea a făcut cadouri celor din jurul lui: firele de paie le-a dat unor iepurași, iar cărbunii unor pitici ai pădurii.

Spre dimineață, Zâna Iarnă l-a văzut stând cu totul despuiat. A înțeles ce s-a întâmplat și atunci, pentru bunătatea lui s-a gândit să-i ofere și ea un dar special:

dragostea tuturor copiilor.

De atunci Omul de Zăpadă este un simbol nelipsit al iernii.. de cum dă prima zăpadă, toți copiii se grăbesc să ridice oameni de zăpadă peste tot pe străzi, în grădini sau în curțile caselor.

Povestea fulgului

A fost odată un strop de apă, o picătură căzută din înaltul cerului
jos...pe o frunză galbenă de
toamnă târzie. Tare se mai plictisea stropul de apă pe acea frunză,
fiindcă stătea toată ziua și respira
aerul plin de miresme al toamnei...stătea și privea albul albastrui al
cerului și galbenul soarelui uneori.,
iar seara stelutele de pe cer...

Într-o bună zi din crengile copacilor se iscă un vânt puternic.
Vântul împinse stropul de apă și îl
împrăstie, îl transformă în...ceva tare interesant...
Nu era nici steluță, nici soare, nici floare...era...ceva tare, ca de
gheață și parcă alături de el, de stropul de
apă, erau alte forme, care de care mai interesante...
În aerul rece nimic nu se întâmpla, doar un băiețel micuț pășea
încet, când deodată se opri:

-Ce fulg frumos! exclamă băiețelul. Salut, Fulgușor!

-Tu cine ești?spuse forma interesantă...

-Eu sunt un băiețel și merg la grădiniță! Hai cu mine!

-Ce-i aceea grădiniță? Vîn, numai să nu fie prea cald.

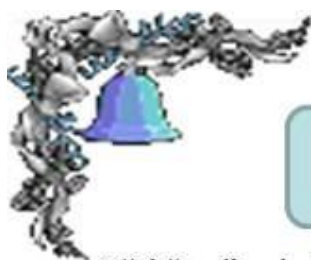
-Hai, te țin pe hăinuța mea.

Șu plecă băiețelul bucuros că are un nou prieten, Fulgușorul, însă
n-a știut că intrând în grădiniță fulgul
se va topi...

Dar afară era deja iarnă, iar în aer zburau alți fulgușori, parcă frați
gemeni cu prietenul băiețelului...

Din grupa mijlocie răsunau duios colinde cântate melodios de
doamna educatoare și copiii...Era serbareade ...Crăciun!

Sărbătorile de iarnă la români și obiceiuri specifice

Sărbătorile și obiceiurile populare, grupate în preajma solstițiului de iarnă (20 decembrie - 7 ianuarie), poartă numele generic de sărbători de iarnă. Perioada este deschisă și închisă de sărbători prefăcute de ajunuri, atât Crăciunul, cât și Boboteaza, și intersectate la mijloc de noaptea Anului Nou. Principalele sărbători ale ciclului de iarnă - Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza - au funcționat de-a lungul vremii ca momente independente de înnoire a timpului și de început de an. Românii folosesc, pe lângă calendarul oficial, recunoscut de stat și Biserică, un calendar neoficial - calendarul popular - creat de popor și transmis folcloric. Spre deosebire de calendarul bisericesc oficial și de calendarul civil, care constituie un simplu tabel al zilelor grupate pe săptămâni și luni, calendarul popular indică timpul optim pentru arat și semănat, pentru pețit și logodit, pentru moștenirea strămoșilor sau aflarea ursitei etc. Sărbătorile și obiceiurile populare, care au loc în decurs de o zi sau de mai multe zile, diurne sau nocturne, cu data fixă sau mobilă, dedicate divinităților calendaristice, oamenilor, animalelor, pasărilor, plantelor, fenomenelor terestre și cosmice sunt cunoscute și respectate, în unele zone etnografice, până astăzi.

COLINDELE

Începând cu noaptea de 23 spre 24 Decembrie, de la miezul nopții și până la revărsatul zorilor ulițele satelor răsunau de glasul micilor colindători. În orașe întâlnim colindători odată cu lăsarea serii și până în miez de noapte. Cu traista după gât, cu bâta în mână și căciula pe urechi, colindătorii merg din casa-n casa și strigă la ferestrele luminate:

"Bună dimineața la Moș Ajun,
Ne dați ori nu ne dați",

și dacă cei din casă întârzie a le deschide ușa spre a le împărți colindei, încep să cânte mai departe:

"Am venit și noi odată
La un an cu sănătate,
Si la anul sa venim
Sănătoși să vă găsim.
Ne dați, ne dați,
Ori nu ne dați"

În ultima zi de școală înainte de Crăciun elevii școlii noastre se îmbracă în portul popular caracteristic zonei noastre, și după ce au colindat cadrele didactice, ei pornesc spre Primăria comunei, unde sunt primiți cu mare drag și ospătați cum se cuvine cu cozonac și suc!

Colinde, colinde e vremea colindelor.....

În drum spre Primărie la colindat!

STEAUA

De la Crăciun și până la Boboteaza copiii umblă cu steaua, un obicei vechi ce se întâlnește la toate popoarele creștine. Acest obicei vrea să amintească steaua care a vestit nașterea lui Isus și i-a călăuzit pe cei trei magi.

Cântecele despre stea provin din surse diferite: unele din literatura bizantina ortodoxă, altele din literatura latina medievala a Bisericii Catolice, câteva din literatura de nuntă Calvină și multe din ele, chiar din tradițiile locale. Micul cor al stelarilor, care intra în casă în zilele Crăciunului, cânta versuri religioase despre nașterea lui Isus: "Steaua sus răsare"; "În orașul Vitleem"; "La nunta ce s-a întâmplat"; "Trei crai de la răsărit".

VICLEIMUL

În unele locuri în noaptea Crăciunului putem întâlni și cântarea religioasă cunoscută sub numele de Vicleimul sau Irozii, la care participa copiii. Aceasta drama religioasă ne înfățișează misterul Nașterii Domnului în toate fazele sale. Personajele dramei sunt Irod și ceata sa de Vicleim, un ofițer și soldați îmbrăcați în portul ostașilor romani, trei crai sau magi: Melchior, Baltazar și Gaspar, un cioban, un prunc și în unele părți o paiată.

Vicleimul apare la noi pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Originea lui este apuseană și se leagă de misterul celor trei magi ai evului mediu. Introdus de timpuriu în Germania și Ungaria, a pătruns la noi prin sașii din Transilvania. Din prima formă a Vicleimului, prezentarea magilor și dialogul lor, s-au dezvoltat pe rând, prin activitatea micilor cărturari, trei tipuri principale, în cele trei mari ținuturi: Muntenia, Moldova și Ardeal.

Alături de partea religioasă a Irozilor, s-a dezvoltat mult timp, poate chiar și astăzi, partea profană, jocul păpușilor. Într-o cutie purtată de doi băieți este înfățișată grădina lui Irod și o parte din piața orașului.

CAPRA

Începând cu Ignatul și sfârșind cu zilele Crăciunului, prin alte părți începând cu zilele Crăciunului, iar prin altele obișnuindu-se numai în ziua de Sfântul Vasile, exista obiceiul ca flăcăii să umble cu turca, capra sau brezaia. Ca și în celelalte jocuri cu măști practicate în timpul sărbătorilor de iarnă, și în jocul caprei și-au făcut loc, pe lângă măștile clasice (capra, ciobanul, țiganul, buticarul), măștile de draci și moși care, prin strigate, chiote, mișcări caraghioase, măresc nota de umor și veselie, dând uneori o nuanță de grotesc. Jocul "caprei" (omorârea, bocirea, înmormântarea, învierea) la origine a fost, desigur, un ceremonial grav, un element de cult. În cadrul sărbătorilor agrare jocul a devenit un ritual menit să aducă rodnicie anului care urmează, spor de animale în turmele pastorilor, succesul recoltelor - invocat și evocat de boabele care se aruncau de gazda peste cortegiul "caprei".

Înv. Rodica FELECAN

Copiii – fereastra spre lumină

Copiii sunt raze de soare pe cerul senin al vieții. Pentru copii cresc florile pe câmpii, pentru copii adie vântul... Pentru copii cântă păsărelele triluri nesfârșite. Uneori copiii sunt glasul, iar părinții ecoul...

Copiii sunt gingășia naturii...Sufletele lor sunt porumbei în zbor. Glasurile lor sunt mirosul, iar respirația lor parfumul.

Copiilor le scriem versuri, copiilor le desenăm frumos, cu pastelate culori ceea ce le aduce bucurie.

Pentru copii există poveștile ce nu au vârstă, pentru cei mici s-au inventat jucăriile nostime. Fetițe și băieți de pretutindeni, bucurați-vă de copilăria voastră! La voi, sinceritatea nu are margini. Prindeți-vă de mâini, învârtiți-vă în hora veselă a florilor din miez de vară și cântați așa cum numai voi știți, în limba voastră, a copilăriei „veșele și nevinovate”.

Haideți să ne bucurăm cu toții de vacanță, colorând, cântând, mai și citind, respirând aerul curat al naturii, privind nespusa bucurie a florilor...

Prof. Daniela MARCU

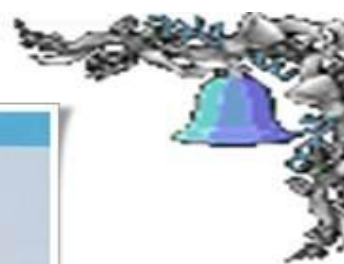

Ansamblul folcloric MUGURI DE AȘCHILEU

Școala noastră se mândrește cu Ansamblul folcloric Muguri de Așchileu, care participă la numeroase festivaluri și concursuri școlare.

VREI SĂ TRĂIEȘTI ÎNTR-O LUME CURATĂ?

RECICLAREA STICLEI

Materia primă din care se obține sticla este nisipul.

În funcție de culoare, există trei feluri de sticlă: maro, verde și incoloră. Sticla colorată este folosită pentru a proteja conținutul de razele soarelui.

Sticla poate fi reciclată la nesfârșit fără să-și piardă din calitate.

De la centrele de colectare, sticla este dusă la fabrică, unde este sortată în funcție de culoare, curățată, transformată în cioburi și amestecată cu nisip, sodiu și calcar.

Acest amestec este topit în cuptoare speciale la temperaturi de peste 1 500° C. Sticla topită este turnată apoi în forme, suflată cu aer și modelată în diverse forme. După ce se răcesc, sticlele sunt verificate, transportate spre centrele de îmbuteliere, unde sunt umplute, apoi ajung din nou în magazine.

DRUMUL STICLEI

Prof. Daniela MARCU

FOTBALUL

Fotbalul este un sport la care trebuie să participe două echipe.

Fiecare echipă are

10 jucători în teren și un portar.

Jocul se desfășoară în două reprize, fiecare repriză având 45 de minute.

Regulile fotbalului

Henț: atunci când atingi mingea cu mâna

Fault: atunci când lovești la picioare.

Cornerul: când la poarta ta dai afară .

Joc periculos : când ridici piciorul prea sus .

Faultul se penalizează cu cartonaș galben sau roșu, în funcție de gravitate.

Hențul se penalizează cu lovitură liberă.

Prof. Corneliu ȘERBAN

HANDBALUL

Reguli de joc

Handbalul este un joc de echipă, acesta fiind alcătuit din 7 jucători (6 jucători de câmp și 1 portar) dar pe foaia de arbitraj pot fi trecuți 12 jucători; cei 5 jucători, de rezervă pot schimba, oricând în timpul jocului, pe cei din teren. Jocul constă în încercarea de a introduce mingea în poarta echipei adverse și de a apăra în același timp propria poarta împotriva atacurilor adverse. Mingea se joacă cu mâinile, dar este permisă atingerea ei cu orice parte a corpului (cu excepția picioarelor de la genunchi în jos); portarul poate folosi și picioarele pentru a-și apăra poarta.

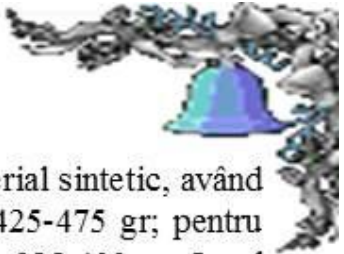
Jucătorul, în posesia mingii, are dreptul să se deplaseze maximum 3 pași cu mingea în mână, după care trebuie să o paseze. Pentru parcurgerea unei distanțe mai mari, jucătorul trebuie să dribleze ca la baschet. Mingea poate fi ținută în mână maximum 3 secunde. La începutul fiecărei reprize, sau după marcarea unui gol, jocul se reia de la centrul terenului, de către echipa care a primit golul.

După trecerea timpului de joc a primei reprize, echipele își schimbă terenurile pentru a se juca repriza a doua.

Meciul este condus de 2 arbitri, ajutați de un secretar și un cronometror. Terenul de joc cuprinde un câmp de joc având forma unui dreptunghi și două spații de poartă. Poarta este așezată pe mijlocul fiecărei linii de fund (linia de poartă) și are dimensiunile de 2 m înălțime și 3 m lățime, fiind prevăzută cu plasă. Spațiul de poartă este zona aflată la 6 m în fața porții, în care nu poate acționa decât portarul.

Linia de aruncare liberă este marcată întrerupt la distanța de 9 m în fața porții; linia de aruncare de la 7 m se află în fața fiecărei porți

Mingea este confecționată din piele sau material sintetic, având o circumferință de 58-60 cm și o greutate de 425-475 gr; pentru femei și juniori mingea este de 54-56 cm și de 325-400 gr. Jocul de handbal permițând o angajare directă între adversari poate deveni dur și periculos; pentru a preveni această deformare nedorită a jocului, regulamentul este foarte exigent în ceea ce privește acțiunile periculoase ale jucătorilor.

Elementele tehnicii de bază sunt următoarele: poziția fundamentală a jucătorului, mișcarea sa în teren, ținerea, prinderea și aruncarea mingii, driblingul, fentele, aruncarea la poartă, care poate fi de pe loc, din alergare sau săritura, scoaterea mingii de la adversar, blocarea de către apărători a aruncătorilor la poarta și tehnica de apărare a portarului.

Prof. Corneliu ȘERBAN

Lacrima

Atunci când esti trist, plângi. Prin lacrimile pe care le verși, se elimină o parte din durerea care se află în sufletul tău. Este o senzație, cel puțin, de eliberare, liniște și pace. Din punct de vedere medical, lacrimile, din câte am înțeles, sunt benefice pentru globul ochiular. Ele spală ochiul de posibilele impurități existente...dacă plângem mult, se previne purtarea ochelarilor de vedere(deși aceștia de cele mai multe ori nu aduc decât un farmec aparte purtătorului!)

Lacrima întotdeauna este rezultatul unei mari emoții. Fie o emoție tristă, sau una de bucurie: indiferent cum este, este dovada clară că trăim, că suntem oameni, oamenii fiind singurele ființe care au emoții...

Teoretic, lacrima este o picătură de apă sărată, izvorâtă dintr-un țesut al organismului uman, numai uman, atunci când trăiește o emoție!

Dar ce este cu adevărat o lacrimă? Pare incredibil, dar într-o lacrimă se ascunde o viață! În lacrima căzută pe un obraz ridat se găsește o viață întreagă...Acolo sunt amintirile unui om, durerile și bucuriile...copiii pierduți și prima iubire..sau marea iubire....

Lacrima este mai bogată decât un fluviu, o mare sau un ocean...dacă în cele enumerate se găsesc numeroase viețuitoare...plante și animale...într-o lacrimă se găsește viața unui om...cu dureri, bucurii..amintiri..senzații și sentimente...

Fiecare om are în el câte o fărâmbă din părinții, bunicii și strămoșii lui. Aceștia la rândul lor, au avut propria viață, experiență. Propriile trăiri, emoții...Toate acestea se găsesc tot în picătura de apă sărată care se coboară pe un obraz ...

Am convingerea că lacrima îmi este cea mai devotată prietenă. Dacă nu ar fi ea, n-aș fi nici eu...sau cel mult, aș fi singură...

Prof. Daniela MARCU

JOYEUX NOEL!

HH
 BF
 IEOJ
 LLRY
 VGLECO
 JJETHY
 UUGXHYHCOBNOBJMAISO
 VLTYSKSCUUOOCO AQHIVE
 XTUEOAIJNEOURPIEVU
 DANUDSOBLLLD SKIU
 HFREIUOOAEIAUH
 AIANXNX TMNGX
 KNAUENPOUPEECQ
 UTNRCQKCHAMBRE
 EXBTXAUVOITURECR
 ACHETER JWRQBKL
 BEAUJZU OURSONP
 SAPIN NEIGE
 DLLQ ADF

CUISINE	CHAMBRE	MAISON
JARDIN	NOEL	NEIGE
HIVER	SAPIN	ACHETER
CADEAU	JOUIJOUX	POUPEE
OURSON	VOITURE	BOULE
BONBON	CHOCOLAT	ENFANT
FORET	BEAU	SOURIAN
BELLE	SAGE	

Prof. Adina KEREKEŞ

Rugaciune către îngerul păzitor

Înger, îngerășul meu, eu te rog mereu pe tine
Sa ai mereu grija de mine
Iar în drumul meu prin viață
Învăță-mă să fac numai bine!

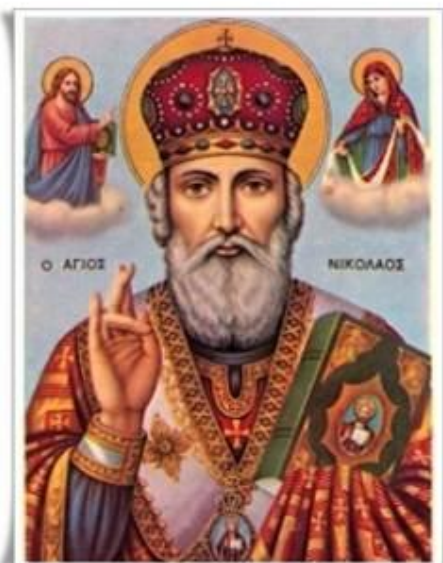
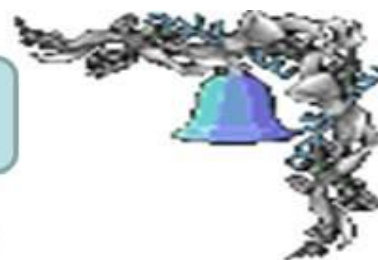
Te rog înger păzitor,
Apără-mă de cel rău.
Și călăuzește-mi viață
Ca o rază luminoasă. Amin

Eleva
Andreea PORUMB
Clasa a VI-a

Sfântul Nicolae – 6 Decembrie

Toți copii au auzit și știu despre Sfântul Nicolae.

Bătrân cu barbă albă , care călătorește prin toate casele cu copii , pe căi nevăzute și aduce tuturor celor buni și cuminti daruri .

Toată copilăria și-a petrecut-o alături de părinții lui pe care nu i-a supărat niciodată cu vreo faptă rea sau vreo minciună .Îi plăcea foarte mult școala , fiind silitor si ascultător .După moartea părinților săi el a împărțit toată averea săracilor , dar toate aceste lucruri le făcea pe ascuns ca să nu știe toți oamenii. Când afla că vreun om nu avea ce îi trebuia și avea mare nevoie de acel lucru , se furișa noaptea în casa lui și îi ducea fără ca acela să știe.

De atunci în fiecare an , de 6 decembrie aduce copiilor cuminți daruri , iar pe cei răi îi cearta arătându-le că bunul Dumnezeu îi așteaptă să se facă și ei buni și cuminți.

Elevă Ioana TĂMAȘ,
Clasa a VII-a

JOC

BULGĂRELE NERVOS

Loc de desfășurare: afară
Număr de participanți: 10 copii
Materiale necesare: zăpadă

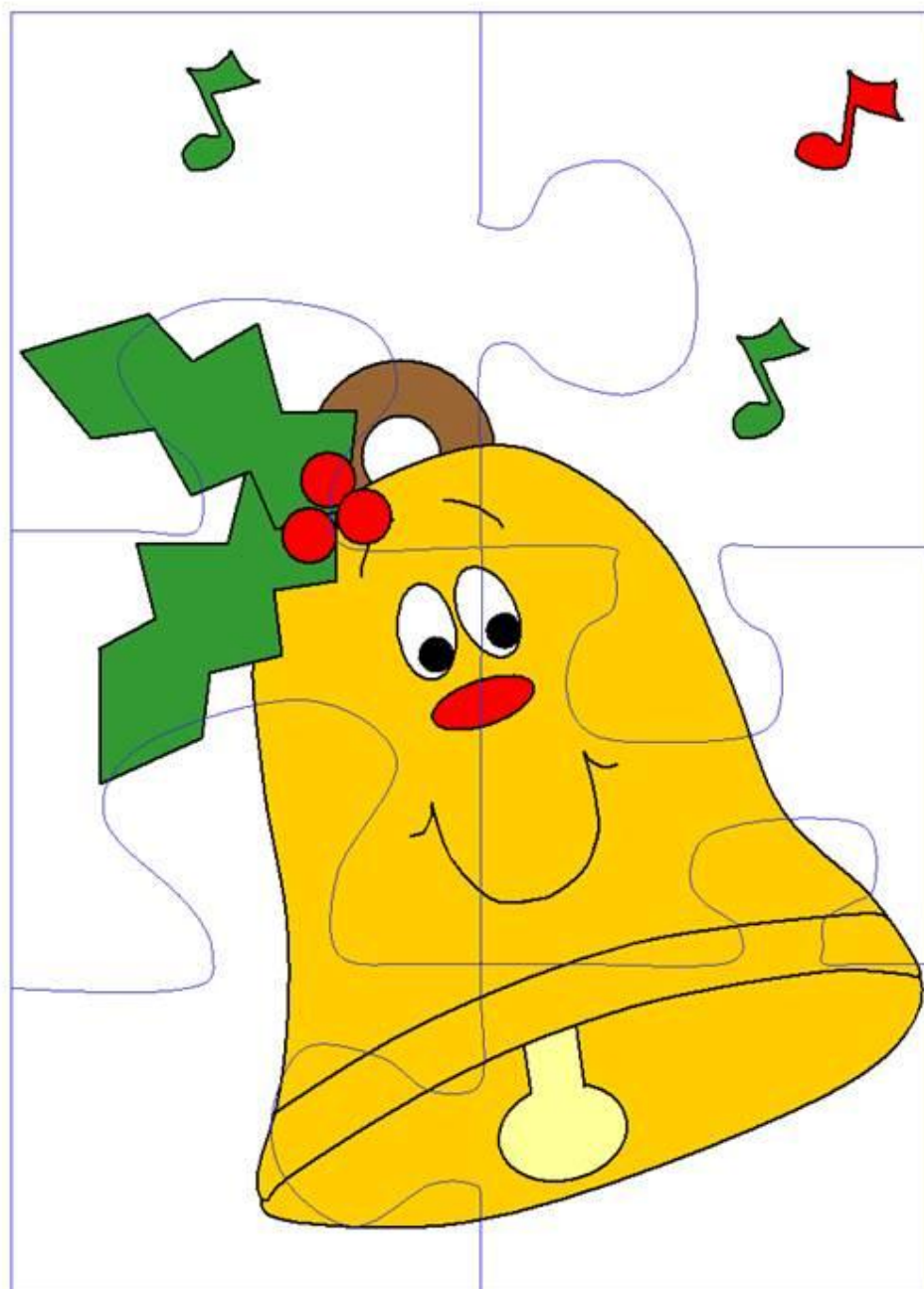
Desfășurare:
Se formează echipe de câte 5 copii.
Fiecare echipă își face baraj din zăpadă.
Apoi începe * lupta * cu bulgări de zăpadă.
Echipa care acumulează prima 50 de puncte iese câștigătoare.

Elev
Emanuel UIFĂLEAN
Clasa a V-a

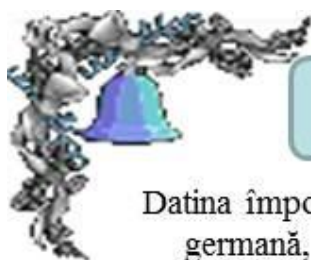

PUZZLE

Eleva
Andrada Matei, clasa a III-a

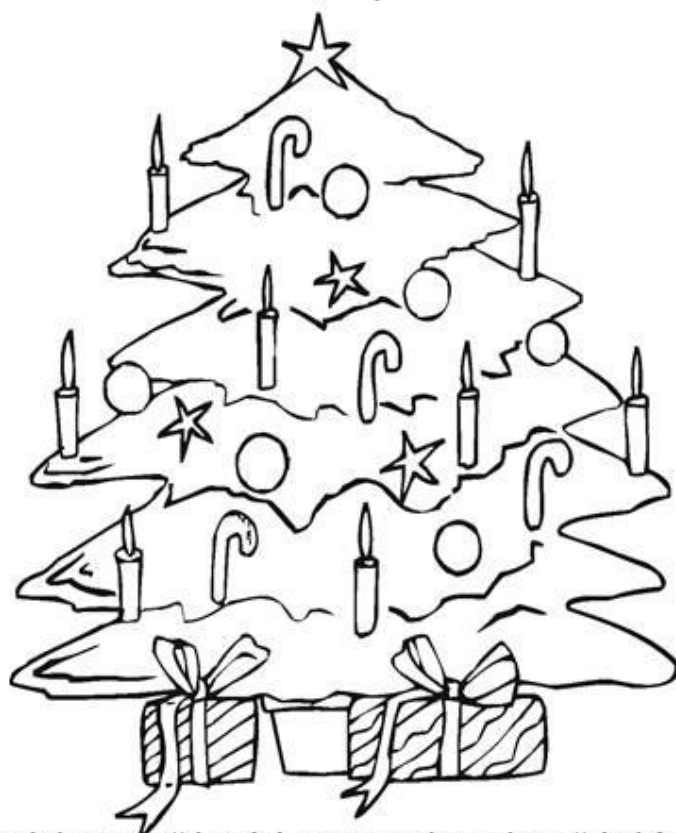
Datina împodobirii bradului de Crăciun

Datina împodobirii bradului de Crăciun pare a fi de obârșie germană, așa cum este și cântecul "O, brad frumos!".

În Germania, aceasta sărbătoare este cunoscută sub numele de Cristbaum. La început, bradul era împodobit cu mere, dulciuri și nuci îmbrăcate în hârtie poleită.

Globurile au apărut ceva mai târziu, și fabricarea lor a luat o amploare tot mai mare. Astăzi se produc globuri de diferite mărimi, forme și culori.

În vârful bradului se pune de obicei o stea, pentru a ne aminti de steaua văzută de cei trei magi. Și lumânările au fost cu timpul înlocuite cu becuțe electrice.

Colorează și decorează bradul așa cum dorești tu să-l ai în acest an!

Înv. Rodica FELECAN

Poezia celor 5 degete I.A.R.N.A.

Câteva versuri pentru degetele care se
întorc înghețate de la săniuș
(fiecare elev își va contura propria mână
și, memorând versurile, își va „îmbrăca”
degetelele-înghețate)

Cu căpșoarele-înghețate
Degetelele alarmate
Dădăie și dau din gură
Doar când ajung la căldură.
Se plâng zece surioare
Și de mâini și de picioare.

Una își caută hăinuța, alta cere băsmăluța
Fulare, mănuși, cojoc; parcă n-ar fi lângă foc
Eu, ghiduș le fac pe plac
Și pe toate le îmbrac!

Stiati că....?

- **Crăciunița** poate trece din generație în generație, deoarece are o viață foarte lungă. Conform unui studiu realizat de Universitatea de Stat din Oregon (SUA), Crăciunița poate atinge venerabila vârstă de 30 de ani, cu condiția să fie îngrijită bine.
- Pisica trăiește 15-20 de ani, iar câinele 12-18 ani.
- Există cel puțin 200 de rase de câini.
- Privighetoarea consumă 400-500 de insecte pe zi, iar pițigoiul 200.000 de ouă de insecte într-o vară.
- Berzele trăiesc pe toate continentele, cu excepția Antarcticii.
- Când păsările migrează, formează stoluri care pot fi recunoscute astfel: în linie dreaptă zboară rațele, în linie oblică găștele, în unghiuri ascuțite, cocorii, iar în linii șerpuite grauri.
- Broaștele țestoase au viață lungă, depășesc 100 de ani și rezistă mult fără hrană.
- Păsărea pluvian caută resturile de carne între dinții crocodilului.
- Penele provin din transformarea (alungirea) solzilor de reptile.
- Pelicanii sunt considerați sanitari ai apelor.
- Lebedele în zbor scot strigăte jalnice de trompetă.

Culese de elevele

Lorena MATEI, clasa a V-a,
Florina TĂMĂȘIU, clasa a VI-a
Teodora AȘCHILEAN, clasa a VII-a

Joc de cuvinte

Găsiți cuvintele :

AJUN, CADOU, DAR, REN, SANIE, BRAD,
COLINDE, IARNA, POL.

D	A	R	M	N	B	C	D	K	L
C	F	G	K	L	L	U	S	G	O
A	R	N	J	T	U	I	A	S	E
D	E	M	W	E	Y	U	N	O	J
O	N	A	J	U	N	J	I	M	N
U	Q	D	A	R	B	N	E	Y	S
S	W	C	O	L	I	N	D	E	R
A	B	H	J	K	L	P	O	L	J
B	H	K	K	H	U	G	R	S	Y
O	K	A	N	R	A	I	K	P	I

De sfintele Sărbători să deschidem ușa pentru oaspeți
dragi, și inima pentru speranța bucurie și pentru lumina sfântă.
Să fim mai buni și să privim înainte cu încredere,
știind că dacă avem credință,
drumul din fața noastră va fi presărat cu împliniri.

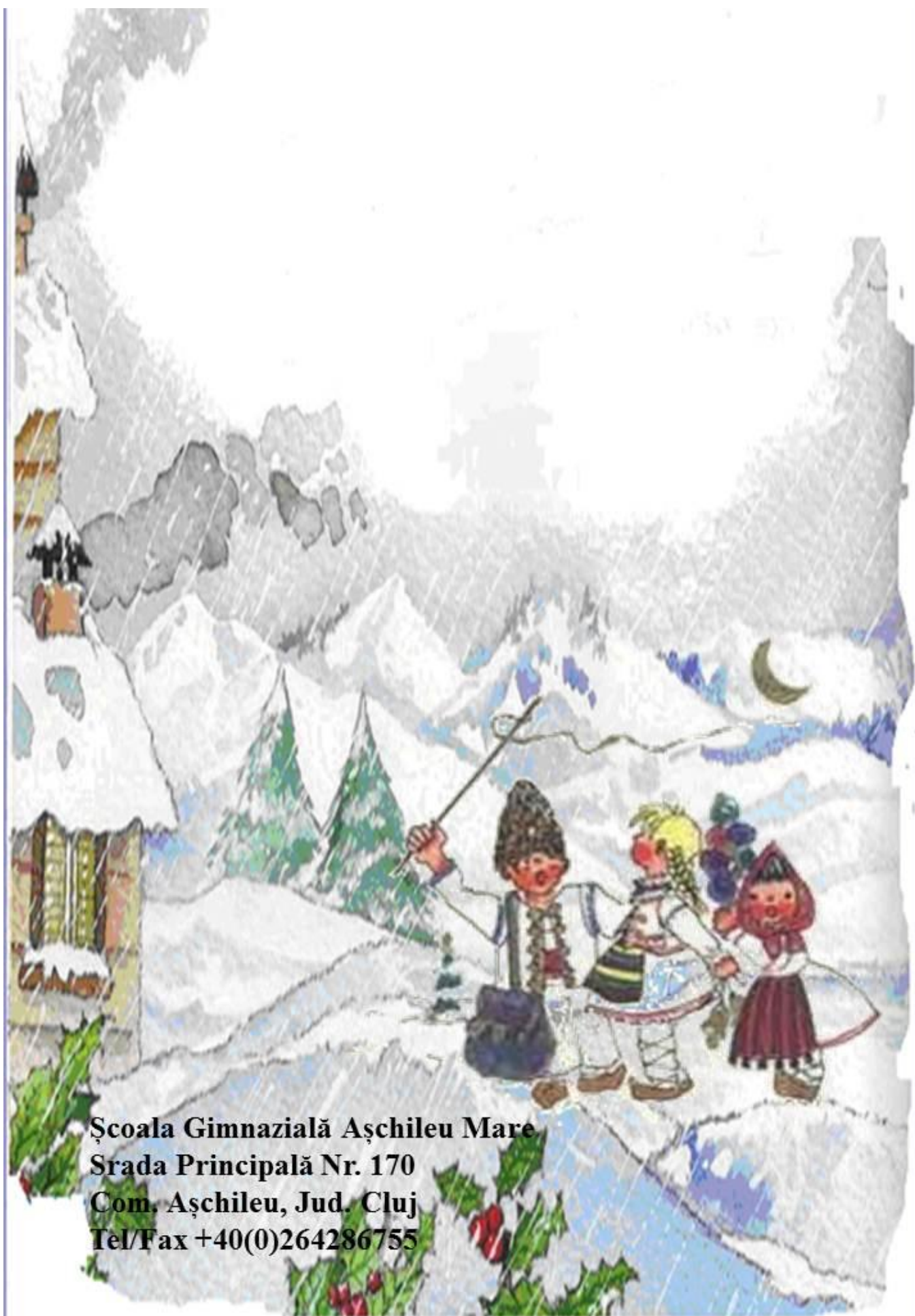

CUPRINS

1. O zi dintr-o viață, un început.....	1
2. Viața dascălilor.....	2
3. Povestea Bradului de Crăciun.....	3
4. Povestea omului de zăpadă.....	4
5. Poveste fulgului.....	5
6. Săbători de iarnă la români și obiceiuri specifice.....	6
7. Copiii- fereastra spre lumină.....	11
8. Ansamblul folcloric – MUGURI DE AȘCHILEU.....	12
9. Vrei să trăiești într-o lume curată?.....	14
10. Fotbalul.....	15
11. Handbalul.....	16
12. Lacrima.....	18
13. Joyeux Noel.....	19
14. Rugăciune către îngerul păzitor.....	20
15. Sfântul Nicolae.....	21
16. Joc.....	22
17. Puzzle.....	23
18. Datina împodobirii bradului de Crăciun.....	24
19. Poezia celor 5 degete.....	25
20. Știați că...?.....	26
21. Joc de cuvinte.....	27

Școala Gimnazială Așchileu Mare
Srada Principală Nr. 170
Com. Așchileu, Jud. Cluj
Tel/Fax +40(0)264286755